



Vizija Vaznesenja, Velike Nevolje, Svetog Grada & Prestola BOGA i satane.

Svedočanstvo osmogodišnje devojčice koja se susrela sa Isusom Hristom.

(Žanet Balderas Kanela)

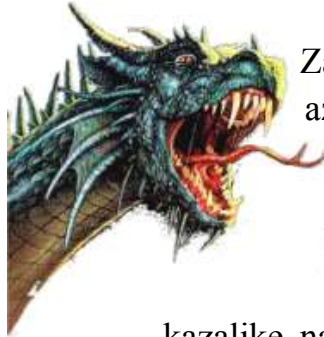
www.divinerevelations.info/Serbo_Croatian

Izvornik – na španskom (audio). Ilustracije su dodate – nisu deo izvornika. Ovo svedočanstvo je potvrđeno od strane nezavisnog & verodostojnog proroka.

Draga braćo, neka vas sve Gospod blagoslovi. Pročitajmo iz Biblije iz [2 Korinćanima 12:1-4](#), Svetu Reč Božiju. U ime Oca i Sina i Svetoga Duha „*Mora li se hvaliti, to doduše ne koristi, onda ću doći na viđenja i otkrivenja Gospodnja. Znam jednog čoveka u Hristu, koji je pre četrnaest godina, – ne znam da li je u telu, ne znam da li je van tela, Bog zna, – bio otrgnut i uzdignut do trećeg neba. I za takvoga čoveka znam, – ne znam da li u telu ili van tela, Bog zna, – da je bio otrgnut i uzdignut do raja i da je čuo neizrecive reči, koje čovek ne sme da kaže.*“

Ispričaću vam iskustvo koje sam imala sa Gospodom 5. septembra 1999. Bili smo u crkvi i sila Božija je bila tamo ispunjavajući naše živote. Pala sam na pod i osetila Gospodnje prisustvo u meni. Osetila sam da Gospod deluje u meni – kroz viđenja koja je počeo da mi pokazuje.

U jednom viđenju, videla sam dva puta – jedan koji je bio veoma širok, sa mnogo ljudi koji su njime išli, ali u susret svoje propasti. Drugi put je bio veoma uzak; videla sam mnogo ljudi kako njime hode, slaveći i hvaleći Gospoda.



Zatim mi je Gospod pokazao još jedno viđenje u kome se anđeo borio sa aždajom. Aždaja je bljuvala vatru i demone na ovu Zemlju.

Posle toga imala sam još jedno viđenje jednog veoma blistavog sata. Bio je napravljen od zlata. Pokazivao je dvanaest sati. Međutim, videla sam ruku koja je vratila kazaljke na jedanaest sati. Gospod mi je rekao, „***Gledaj, sluškinjo Moja, vratio sam vreme unazad zato što moji ljudi nisu spremni onoliko koliko bih to želeo; vraćam vreme unazad, zato što Me moji ljudi ne slave onako kako bih želeo; zbog Moje velike milosti dajem poslednju šansu, da bi svako ko pripada (dolazi) k Mojim nogama primio večni život.***“



Zatim mi je Gospod, dok sam još ležala na podu, pokazao još jedno viđenje. Videla sam čoveka kako jaše konja meni u susret. Pružio je Svoje ruke, i približio se mestu gde sam ležala. Zatim sam osetila kako me je Gospod stavio u Njegovo naručje. Osetila sam kako On uzima moj duh iz mog tela u Svoje naručje. Zatim smo počeli da jašemo. Jahali smo na gore i zaustavili se na mestu, ni

previsokom ni preniskom. Rekao mi je, „*Gledaj sluškinjo Moja, rekao sam ti da ću te uzeti sa Sobom, i to sada činim, zato što ono što Ja kažem to i ispunim. Što kažem, to činim. Zato sam te doveo ovde sluškinjo Moja. Ali prvo ću ti pokazati Moje rane, zato da bi imala u vidu i nikada ne bi zaboravila šta sam učinio za sve vas.*“

Stigli smo pred Božiji Presto i Gospod mi je pokazao mesto gde su Mu klinovi bili stavljeni i gde Mu je rebro bilo probodeno. Pokazao mi je isto i kako je bio šiban. Videla sam sve ožiljke i rane koje je On pretrpeo za sve nas. Rekao je, „*Pogledaj sluškinjo Moja, mnogi od vas ne uzimaju u obzir sve što sam Ja učinio za vas, mnogi od vas zaboravljaju da sam Ja umro za vas na golgotском krstu, i to Me boli, sluškinjo Moja. Osećam bol kada Me moji ljudi poriču, kao da se ta rana opet otvara, i boli Me. To je kao da Me opet raspinju na krst.*“ Videla sam kako Gospod plače, zato što On oseća bol kada Ga mi napuštamo.

-NEBO-

Rekao je, „*Sluškinjo, pokazaću ti mnoge stvari, pokazaću ti ulice od zlata i kristalno more, zato da bi mogla da ideš i kažeš Mojim ljudima o krasotama koje Ja imam za njih.*“

Uskoro smo stigli na mesto sa prekrasnim ulicama, prekrasnim. Nikada nisam videla ili dodirnula tako nešto na Zemlji. Ulice su sijale! Gospod je rekao, „*Sluškinjo Moja, dodirni ove ulice od zlata, zato što ćete ti i Moji ljudi živeti ovde, zato što će ovde vrlo skoro Moji ljudi jahati.*“ Videla sam kao u ogledalu Gospoda i sebe kako jašemo zajedno.



Posle toga stigli smo do kristalnog mora, bilo je prelepo. Dok sam jahala sa Gospodom kroz to dragoceno more On mi je rekao, „*Sluškinjo Moja, sve ovo nije Moje, sve ovo je za Moje ljude. Sve to što možeš dodirnuti Ja sam pripremio sa mnogo ljubavi za Moje ljude.*“ Zatim je rekao, „*Sluškinjo dođi, pokazati ću ti i druge stvari.*“

Zatim smo stigli na divno mesto gde sam mogla da vidim slavu Božiju, i da osetim Njegovu Moć. To je bilo veliko prekrasno mesto. Videla sam mnoge stolove, pa sam pitala Gospoda, „*Čemu služe svi ovi stolovi?*“ Rekao je, „*Sluškinjo, seti se Venčanja Jagnjetovog, seti se da ćemo na tim stolovima slaviti Venčanje Jagnjetovo.*“ Videla sam bezbrojno mnoštvo stolova, i nisam im mogla videti kraj. Za svakim stolom je bio anđeo, pa sam upitala Gospoda, „*Gospode, zašto za svakim stolom i stolicom stoji anđeo?*“ Gospod je rekao, „*Sluškinjo Moja, ti anđeli ukrašavaju stolove; ti anđeli postavljaju svaki sto zato što Ja već sada sve pripremam.*“

Draga braćo, ti stolovi su bili toliko blistavi, svi su bili napravljeni od zlata. Stolovi su bili vrlo lepo ukrašeni. Videla sam kako svaki anđeo stavlja viljušku, nož, kašiku, čaše, posuđe, sve od zlata, tako lepo. Gospod mi je rekao, „*Sluškinjo, reci Mojim ljudima da se pripreme jer ću ih veoma brzo uzeti sa Sobom da budu ovde i da uživaju sa Mnom na Venčanju Jagnjetovom.*“

Bilo je tako lepo; tamo se moglo osetiti prisustvo Gospoda, neizreciva slava i veličanstvo! Gospod je rekao, „*Sluškinjo, dođi, pokazaću ti i druge stvari.*“ Stigli smo na mesto sa mnogo lepih vrata, jako mnogo lepih vrata. Rekla sam, „*Gospode šta je iza tih vrata?*“ Rekao je, „*Iza tih vrata su Moji učenici, moji apostoli, svi oni koji su nekada hodili Zemljom slaveći i veličajući Moje Ime.*“

-MARIJA-

Počeli smo opet da jašemo. Stigli smo do jednih polu-otvorenih vrata, i Gospod je rekao, „*Sluškinjo dođi ovde, dođi, zato što je iza ovih vrata Marija. Priđi bliže i slušaj šta govori, da bi mogla da odeš i kažeš Mojim ljudima, da bi mogla da kažeš ljudima kako Marija pati.*“ Prišla sam bliže i videla mladu gospođu, tako lepu mladu gospođu, tako lepu, njeno lice je bilo prekrasno. Gledala je kroz veoma mali prozor. Klečala je i gledala na površinu Zemlje, plačući sa strahovitim bolom.



Rekla je, „*Zašto mi služite? Zašto, kad ja nemam nikakvu moć! Zašto mi služite? Ja ništa ne činim! Nemojte mi služiti! Nemojte mi se klanjati! Jer ja vas ne mogu spasiti! Jedini koji može da spasi, jedini koji može da vas iskupi je Isus, koji je umro za celo čovečanstvo! Mnogi ljudi kažu da ja imam moć, da ja mogu da činim čuda, ali to je laž! Ja ništa ne činim! Svemoćni Bog je bio zadovoljan sa mnom i On je iskoristio moju utrobu zato da bi Isus mogao da bude rođen i da spasi sve, ali ja nemam nikakvu moć. Ja ne mogu ništa činiti! Nemojte mi se klanjati! Nemojte mi služiti! Jer ja nisam vredna služenja. Jedini koji je vredan, jedini pred kim treba da se klanjate i koga treba da obožavate jeste Isus! On jedini isceljuje i spasava!*“

Mogla sam da vidim kako je ta mlada gospođa bila u strahovitom bolu, ispunjena tugom i plačem. Govorila je, „*Ne! Ne! Ne služite mi! Zašto mi se klanjate? Ja ništa ne činim!*“ Vidite draga braćo, bilo je strašno gledati u tu mladu gospođu, kako plače sa toliko bola i tuge.

-HALJINE I KRUNE-

Gospod mi je rekao, „*Sluškinjo dođi, pokazaću ti još stvari.*“ Stigli smo na veoma lepo mesto gde sam mogla da osetim slavu Božiju. Videla sam redove i redove belih haljina, tako belih i divnih! Dodirnula sam ih i Gospod je rekao, „*Sluškinjo, dodirni ove haljine, jer su one za sve vas.*“

Videla sam mnogo redova i dotakla finu odeću. Bila je tako sjajna i bela, kao ništa što sam ikad dodirnula na Zemlji. Gospod je rekao, „*Sluškinjo, ove haljine su za sve vas.*“ Suze su tekle Gospodu niz obraze. Rekao je, „*Sluškinjo, mnoge od ovih belih haljina će ostati ovde, čekajući da ih neko uzme. Mnoge od ovih haljina će ostati ovde, čekajući na telo.*“ „*Zašto Gospode?*“ upitala sam. „*Zato što me mnogi ne slave onako kako bih želeo, mnogi ne obraćaju nikakvu pažnju na sve stvari koje činim za vas. Sluškinjo, mnoge od ovih belih haljina će ostati ovde, čekajući na telo, zato što Ja u Svoje carstvo ne primam ništa nečisto. U Moje carstvo Ja dopuštam samo svete stvari, jer je u Mojim Reči napisano – budite sveti, jer sam Ja svet.*“ ([1 Petrova 1:16](#))

Pogledala sam i videla da svaka od tih mnogobrojnih haljina ima ime napisano u zlatu. Dodirnula sam haljine koje su bile manje i različitih veličina, i rekla, „*Gospode, ove male, ko će nositi?*“ Gospod je odgovorio, „*Sluškinjo, seti se Moje male dece, seti se da Ja imam za svakoga, da Ja ne gledam ko je ko. Te male haljine su za Moju malu decu koja slave Moje Ime, za Moju decu koja vole da idu u Moj Dom da proslavljaju Moje Ime. Za njih sam pripremio velike stvari. Ja imam za svakoga koji Me traži. Ja svima koji pripadaju Mojim nogama dajem Večni Život.*“



Počeli smo opet da jašemo i uskoro stigli na ogromno mesto sa mnogo raskošnih i sjajnih kruna. Rekla sam, „*Oh Gospode! Ove krune, tako su lepe. Za koga su?*“ Gospod je rekao, „*Sluškinjo, te krune koje dodiruješ, su za one koji slave Moje ime, za one koji istinski proslavljaju Moje Ime onako kako Ja to želim.*“

Gospod mi je pokazao ostale krune, ali sam primetala da su one samo okvir. Zatim je rekao, „*Sluškinjo pogledaj u ovom pravcu.*“ Ugledala sam druge krune, ali one su bile napravljene od trnja, pa sam rekla, „*Gospode, ne dozvoli da kruna od trnja ili prost okvir bude za mene!*“ Gospod mi je rekao, „*Sluškinjo, na ovom mestu postoje tri vrste kruna: raskošne i sjajne krune koje si mogla da vidiš i dodirneš su za one koji istinski slave Moje Ime, za one koji istinski i svim svojim srcem proslavljaju i veličaju Moje Ime, za one koji rade u Mom vinogradu, za one koji uživaju da budu u Mom domu, za one koji vole da podnose napor i muke da bi udovoljili Mojim Reči. Krune koje su samo okvir, koje možeš da vidiš i dodirneš, su za one koji se samo igraju Mojom rečju, za one koji ne vole da budu u Mom domu, za one koji ne vole da poste, niti da istrajavaju, niti da veličaju Moje*



Ime, za one koji Me slave samo svojim usnama ali ne i svojim srcem kako Ja želim. Zašto sluškinjo Moja? Zato što Mene niko ne može prevariti, niti se od Mene iko može sakriti. Sluškinjo, te krune napravljene od trnja, koje možeš da dodirneš i da vidiš, su za one koji ismevaju Moju Reč, za one koji osuđuju Moju Reč, za sve one kojima ja kucam na njihova srca ali oni ne žele da prihvate Moju Reč, za sve one koji kritikuju Moju Reč.“

-VIDENJE VAZNESENJA-



Posle toga Gospod je rekao, „***Sluškinjo, pokazaću ti vaznesenje, pokazaću ti kakav će biti Moj dolazak.***“ A ja sam rekla, „*Gospode, već sam videla mnoge stvari, zar ćeš mi još pokazivati?*“ Tada smo stigli pred Presto Božiji. Tamo sam videla hiljade i hiljade okupljenih anđela. Zatim smo Gospod i ja počeli da idemo dole. Zaustavili smo se na divnom veoma belom oblaku. Gospod je dao naređenja anđelima da dođu i prihvate crkvu, i rekao, „***Sluškinjo gledaj pažljivo, zato što će ovako biti kada se Ja vratim, ovakav će biti Moj dolazak.***“

Videla sam ljude vaskrsle sa četiri ugla Zemlje, kako slave Ime Gospodnje. Svi ti ljudi su bili pokriveni silom Božijom. Bili su obučeni u bele haljine i uznosili se sve više i više. Počeli su da pevaju veoma lepu pesmu, „*Svet, Svet, Svet si Gospode! Hvala ti Oče što si nas vaskrsao! Hvala ti Gospode što si nas vaskrsao!*“



Videla sam mnogo različitih ljudi, visokih, niskih, crnih, belih. Svi ljudi i svi anđeli su došli do oblaka gde smo Gospod i ja bili. Bili su puni zahvalnosti prema Gospodu, i svi smo rekli, „*Svet! Svet! Svet si oh Gospode!*“ To je bio tako veličanstven prizor. Videla sam toliko mnogo ljudi koji su mi izgledali poznati. Svi su bili pokriveni slavom Božijom.

-VIDENJE VELIKE NEVOLJE-

Posle toga stigli smo pred Presto Božiji, i Gospod je rekao, „***Sluškinjo, dođi ovde.***“ Izašli smo iz prostorije gde je Presto i došli do mesta sa veoma malim prozorom. Gospod je rekao, „***Sluškinjo, sada pogledaj dole.***“ Ugledala sam užasno pustošenje; cela Zemlja bila je opustošena i puna bola. Gospod je rekao, „***Gledaj sluškinjo, tako će biti nakon što budem uzeo Svoje ljude sa Zemlje; to***

će biti posle Mog dolaska; to će biti kada Moja crkva bude ovde sa Mnom.“ Videla sam strahovito opustošenje.

Videla sam ljude kako u jednom trenutku slave, a u drugom kako otac traži svog sina, majka svoje ćerke, ali ih nisu mogli naći, zato što ih je Svemogući Bog uzeo. Rođaci su tražili svoje rođake ali ih nisu mogli naći. Ljudi su tražili svoje susede ali ih nisu mogli naći, jer ih je Gospod uzneo k Njemu.

Nešto strašno se događalo po celoj Zemlji. Videla sam pastora kako trči od jednog mesta do drugog, i upitala Gospoda, „*Gospode, zašto taj čovek trči od jednog mesta do drugog?*“ Gospod je odgovorio, „***Sluškinjo, taj čovek je bio pastor, ali zato što je mislio da ja još zadugo neću doći, bio je ostavljen. Nije mislio da ću ja sada doći, nego je mislio da će proći dugo vremena pre nego što se ja vratim, i zbog toga je ostavljen dole.***“ Pastor je trčao svuda unaokolo, i govorio „*Gospode, zašto sam ja ostavljen dole? Pa ja sam pastor, pa ja imam položaj u crkvi, i crkva je otišla, a ja sam ostavljen? Zašto sam ostavljen?*“ Gospod je rekao, „***Sluškinjo, više ništa ne mogu učiniti, mislio je da Mog dolaska neće zadugo biti, vidiš, bio je ostavljen.***“

Videla sam mnoge druge ljude kako trče svuda unaokolo. Toliko je mnogo ljudi trčalo, očajnički pokušavajući da nađu mir ali ga nisu mogli naći. Vikali su, „Hoćemo Reč života! Žedni smo Reči Božije!“ Ali bilo je prekasno, zato što je Gospod već uzeo crkvu sa Sobom.



Videla sam mnogo devojaka i mladića kako trče kroz grmlje, kroz planine, pokušavajući da pronađu mir. Želeli su mir ali ga nisu mogli naći. Gospod mi je rekao zašto, „***Sluškinjo, Ja sam već uzeo Svoju crkvu, i sada satana ima vlast.***“ Satana je već vladao i mučenja je bilo po celoj Zemlji! Ljudi su trčali od mesta do mesta. Ljudi su hteli da pojedu žive jedni druge, da iščupaju jedni drugima kosu. Krivili su i povređivali jedni druge, jer su hteli da pronađu mir, ali ga nisu mogli naći! To nije bilo moguće jer je Gospod već uzeo Svoju crkvu.

To je bilo tako grozno vreme na Zemlji, videla sam užasavajuće stvari. Toliko mnogo ljudi se međusobno povređivalo, govoreći, „Želimo ljubav! Želimo mir!“ Ali bilo je prekasno! Gospod mi je rekao, „***Pogledaj sluškinjo Moja, govorio sam im, provodio vreme kucajući na srca tih ljudi, ali nisu hteli da Me traže. Vidiš, sada su oni ostavljeni, i više ništa ne mogu da učinim za njih. Zašto, zato što sam već uzeo Svoju crkvu sa Sobom. Dok su svi Moji ljudi sa Mnom na nebu i uživaju u venčanju Jagnjetovom, svi ti ljudi će ovde trpeti veliku patnju, i biće plač i škrgut zuba. Jer nisu hteli da poslušaju Moju Reč, više su voleli da ismevaju i kritikuju Moju Reč.***“

-KNJIGA ŽIVOTA-



Posle toga Gospod mi je pokazao veliku divnu knjigu. Bila je veoma sjajna i napravljena od zlata. Rekla sam, „*Gospode, čemu služi ova velika knjiga?*“ Rekao mi je, „*Sluškinjo u ovoj knjizi su imena onih koji Me slave, imena onih koji su se pokajali i tražili Moje puteve. Jer to je Knjiga Života. U toj Knjizi su zapisani svi oni koji se okupljaju da slave i veličaju Moje Ime.*“ Knjiga je bila tako velika, i imala slova napisana od zlata. Rekao je, „*Pogledaj sluškinjo Moja, mnoga od ovih imena nisam izbrisao zbog Moje milosti, iako su Mi mnogi okrenuli leđa. Mnogi su mi okrenuli leđa, ali Moja milost je toliko velika da ih još nisam izbrisao, jer ne želim da niko propadne, nego da svi imaju večni život.*“ Dodirnula sam Knjigu, i videla kako je jako mnogo imena bilo napisano u njoj.

-PAKAO-

Posle toga Gospod mi je rekao, „*Sluškinjo, pokazaću ti pakao.*“ A ja sam rekla, „*Gospode, ne, neću moći to da podnesem, pored svega što si mi već pokazao, dosta mi je.*“ I Gospod mi je rekao, „*Sluškinjo pokazaću ti pakao, zato da bi išla i rekla crkvi i ljudima da postoji nebo ali da postoji i pakao.*“ Počeli smo da idemo dole sve više i više. Bili smo još uvek daleko od pakla kada sam počela da čujem krike i veliko ječanje. Rekla sam, „*Gospode odvedi me oдавде, zato što neću moći da podnesem to!*“ Gospod je odgovorio, „*Sluškinjo Moja, ne boj se jer sam Ja s tobom.*“ Sišli smo dole kroz neke tunele. Bila je velika tama na tom mestu, tama kakvu nisam nikada videla na Zemlji.

Prošli smo pored nekih zidova i čula sam jako mnogo duša kako viču, povike bola i mučenja. Gospod je rekao, „*Sluškinjo, hajdemo dalje.*“ Stigli smo na mesto gde je jedna osoba vikala. Upitala sam Gospoda, „*Gospode, zašto smo se zaustavili ovde?*“ Odgovorio je, „*Gledaj sluškinjo, gledaj vrlo pažljivo na ovu osobu, zato što je ta osoba bila tvoj rođak na Zemlji.*“ Rekla sam, „*Gospode ko je to? Ne mogu da je prepoznam.*“ Gospod je rekao, „*Ta osoba je bila tvoja baba na Zemlji, tvoj rođak, ali bila je jako neverujuća, zbog toga je ona sada ovde.*“



Rekla je, „*Molim te daj mi vode, izvedi me oдавде, jer ne mogu više da podnesem ovaj bol, žedna sam.*“ Međutim ništa nisam mogla da učinim; jedino što sam učinila je da sam plakala. Rekla sam,

„Gospode radi tvoje bezgranične milosti i tvoje bezgranične dobrote, izvedi je odavde! Zašto je ona ovde, kad su mi moji roditelji rekli da je ona na nebu?“

Gospod je rekao, „**Sluškinjo, sveštenik je rekao tvojim roditeljima da je ona otišla na nebo, ali to je bila laž. To je bila laž, zato što se ona klanjala slikama, poštovala je slike, i pogledaj kako te slike nisu mogle da je spasu. Mnogo puta sam kucao na vrata njenog srca, da bi ga otvorila, i da bih ušao unutra, ali umesto toga ona je odlučila da ismeva Moju Reč. Odlučila je da je bolje sledovati za svetom nego poštovati Moje Ime, i zbog toga je ona ovde. Nikada nije htela da prihvati Moju Reč, nikada nije htela da se pokaje, i sveštenik im je rekao da je ona otišla na nebo i da je ona već u nebeskim stanovima, ali to je bila laž. Gledaj sluškinjo Moja, gde je ona.**“

Plakala je u velikoj agoniji. Rekla je, „**Daj mi vode! Izvedi mi odavde!**“ Gospod je rekao, „**Sluškinjo, sada više ništa ne mogu da učinim, ta duša više ne pripada Meni.**“ Okrenuli smo se i otišli. Vikala je zamnom, „**Ne! Ne ostavljaj me ovde! Daj mi vode! Izvedi me odavde!**“ On ništa nije mogao da učini.

Nastavili smo da gledamo na to mnoštvo ljudi. Duše su pokušavale da dohvate odeću Gospoda, govoreći, „**izvedi nas odavde!**“ Ali im je Gospod rekao, „**Odlazite od Mene, jer više ne pripadate Meni, vi pripadate satani i njegovim demonima.**“ To je bilo tako užasno mesto, sa toliko mnogo duša, toliko mnogo ljudi.

-Satanin tron-

Nastavili smo da jašemo i stigli na veoma grozno mesto, i Gospod je rekao, „**Gledaj sluškinjo, pokazaću ti Satanin tron.**“ Rekla sam Mu, „**Ne Gospode! Ne želim da vidim taj tron!**“ Odgovorio je, „**Sluškinjo ne plaši se, jer sam ja s tobom.**“



Zatim smo stigli na grozno zastrašujuće mesto; videla sam ogromnu stolicu sa Satanom na njoj. Imao je velike nokte, i smeja se smeja, nije prestajao da se smeje. Videla sam isto tako i demone svuda okolo. Videla sam demone različitih veličina, videla sam gospodstva, vlasti, i mnoge druge demone. Videla sam kako Satana daje naredbe tim demonima, naredbe da idu na Zemlju i izazovu najrazličitije zle stvari.

Videla sam kako demoni odlaze i izazivaju sudare, ubistva, tuče, razvode i svakakve zle stvari. Zatim bi se vratili dole i referisali mu sve što su učinili. I Satana bi se smeja i smeja.

Satana je delio nagrade demonima, i demoni su počinjali da ga slave, i hvale i da mu pevaju.

Videla sam kako Satana ima mnogo planova da uništi Hrišćane, velike planove da uništi sluge Božije. Videla sam velike crkve i sabranja puna modernizma. Gospod je rekao, „**Pogledaj sluškinjo, te crkve su posednute Satanom, i one neće moći da idu gore sa Mnom.**“

Gospod mi je pokazao kako demoni izazivaju mnoga ubistava, i sve te duše bi onda stizale u to prokletstvo, u to užasno mesto. Videla sam grotlo, i Gospod je rekao, „**Pogledaj sluškinjo, to je ognjena reka, a to je pakao.**“

Svaki put kada bi demoni izazvali pokolje, duše bi pale dole na ovo mesto. Vatra bi ih progutala i one bi se topile. Duše su plakale sa velikim bolom i užasom, i demoni bi se vraćali do Sataninog trona i govorili mu šta su učinili. Satana bi se samo smejao i smejao i davao nagrade demonima. Démoni bi zatim pevali poskakivali njemu u čast, i činili najrazličitije stvari da bi ga slavili. Satana se smejao radosno i ponosno zbog svih tih duša koje su stizale u pakao. One su padala iz sekunde u sekund, i Satana je bio toliko ponosan da nije mogao da prestane da se smeje.

Imala sam na tom mestu još mnogo demonskih utisaka. Rekla sam, „*Gospode molim te odvedi me odavde, ne mogu više da podnesem.*“ Démoni su se tamo rugali i mučili duše. Duše su vrištale, „*Ostavite nas! Ostavite nas na miru, ne želimo više mučenja, hoćemo mir!*“ I démoni su se smejali.

-SVETI GRAD-

Posle toga smo otišli i Gospod je rekao, „**Gledaj, sluškinjo, pokazaću ti Sveti Grad, da bi mogla da ideš i kažeš Mojim ljudima veličanstvenost koju ja imam za njih.**“ Uzneli smo se i stigli na divno mesto, gde je bilo prekrasnog drveća, veoma visokih borova. Sve je tamo bilo jako lepo. Mogla sam da osetim veliki mir.

Na vratima grada bila je divna duga. Bilo je mnogo anđela sa obe strane puta. Prošli smo kroz vrata i Gospod je rekao, „**Sluškinjo, ovo je Sveti Grad.**“ Hodali smo dok nismo stigli do vrta punog prekrasnih ruža, kakve nikad nisam videla na Zemlji.



Pustila sam Gospodnju ruku i otrčala do vrta. Zagrlila sam cveće, bilo je tako lepo i miris



im je bio jako prijatan. Krenula sam da uberem jedan cvet ali je Gospod rekao, „**Ne sluškinjo, ne možeš još ništa uzeti. Moćićeš da uzimaš to cveće tek kada Moji ljudi dođu ovde, kada Moja crkva stigne na ovo mesto, tada ćeš moći da uzmeš to cveće.**“ A ja sam rekla, „*Gospode, htela sam da odnesem samo jedan cvet na Zemlju i da ga pokažem svim crkvama.*“ Ali Gospod je rekao, „**Ne, sluškinjo, zato što Moji ljudi još uvek nisu ovde.**“ Videla sam mnogo različitih vrsta predivnog cveća.

Zatim smo jahali kroz prekrasnu zelenu travu. Gospod je seo na travu, i sa prelepim osmehom rekao, „**Sluškinjo, sve ovo što dodiruješ i vidiš Ja sam pripremio za Moje ljude.**“

Zatim smo odjahali do mesta sa ogromnim drvetom punim voća. Rekla sam, „*Gospode, ovo drvo? Šta ovo drvo predstavlja? I sve ovo voće?*“ Htela sam isto da uberem jednu voćku ali mi je Gospod opet rekao, „**Ne, sluškinjo, ne možeš još uvek da uzmeš to voće, zato što je to drvo – Drvo života, i od tog drveta će Moji ljudi jesti kada dođu ovde. U međuvremenu ne možeš uzeti ništa dok Moji ljudi ne stignu ovde.**“ Drvo je imalo tako prekrasne plodove.

Zatim smo nastavili da jašemo. Videla sam veoma mnogo leptirova i životinja. Gospod je rekao, „**Sluškinjo sve ove stvari ovde su za Moje ljude. Reci Mojim ljudima da će veoma brzo oni biti ovde, i jahati u ovom svetom gradu.**“

Nastavili smo i stigli na drugo divno mesto, sa mnogo ogromnog drveća i borova. Gospod je rekao, „**Sluškinjo, sve ovo je za Moje ljude. Sluškinjo, dođi ovde jer ću ti pokazati čuda.**“



Stigli smo na prekrasno mesto puno anđela. Jedan anđeo je bio ogroman i imao veliku trubu na svojim ustima. Rekla sam, „*Gospode, taj anđeo, šta on predstavlja?*“ Gospod je odgovorio, „**Vidi sluškinjo, taj anđeo čeka znak, taj anđeo čeka naredbu koju ću Ja dati, da bi počeo da trubi u trubu, i kada ovaj anđeo zatrubi, Moji ljudi će biti uzneseni, vaskrsnuti, i preobraženi. Ali znaj jednu stvar, da će tu trubu čuti samo oni koji straže! Zato idi i reci Mojim ljudima da straže, reci Mojim ljudima da ne spavaju, zato što ako zaspate, nećete čuti trubu. Reci Mojim ljudima da straže, jer one koji spavaju neću moći da uznesem.**“

Anđeo je bio veoma veliki i prekrasan, i iza njega je bilo još mnogo anđela sa manjim trubama. Te trube su bile napravljene od zlata, i jako su sijale. Gospod je rekao, „**Sluškinjo, reci Mojim ljudima da se sprema, jer samo što nisam dao naređenje da se oglasi truba.**“

Počeli smo ponovo da jašemo i Gospod je rekao, „**Gledaj sluškinjo, pokazaću ti Presto Moga Oca. Nisam ti ga još pokazao, ali ću ti ga sada pokazati, da bi mogla da ideš i kažeš Mojim ljudima da je Moj Otac stvaran, i da sam Ja stvaran.**“ Počeli smo svi zajedno da hodamo, Gospod, anđeli i ja. Dok smo još bili daleko od Očevog Prestola, osetila sam da više neću moći da podnesem, da neću

moći da stojim pred tolikom silom i slavom. Dok smo se približavali sve više, osećala sam se kao da sam pero, jedva sam mogla da hodam. Da me anđeli nisu pridržavali, ne bih mogla da nastavim hodanje.

Stigli smo pred Očev Presto gde sam osetila tako strahovitu silu. Moćno sevanje dopiralo je sa Prestola, koji je bio veličanstven i ogroman. Strahovita sila okruživala ga je i on je plamteo i bio je od zlata. Neko je sedeo na Prestolu, ali nisam mogla da vidim Njegovo lice, nisam mogla da izdržim silu koja dolazila sa Trona. Oca sam mogla da vidim samo od struka na niže. Ali od struka na više nisam mogla jer sam tada pala na pod. Pala sam jer nisam mogla da podnesem toliku silu i slavu.



Posle toga videla sam 24 starešine kako slave i veličaju Ime Gospodnje. Videla sam isto i ogromne arhandele kako veličaju Ime Gospodnje. 24 starešine su se poklonile do poda govoreći „**Svet, Svet, Svet si Ti oh Gospode!**“ Anđeli se nikada ne umaraju od veličanja i slavljenja Gospoda, i starešine nikada ne prestaju da veličaju Ime Gospodnje. Strahoviti oganj je dopirao sa



Prestola, i mnogo prelepih stvari je bilo na njemu.

Onda smo otišli i došli do mesta gde se nalazio ogromni anđeo. Rekla sam, „*Gospode ko je taj anđeo?*“ Gospod je odgovorio, „***Sluškinjo, to je anđeo Gavrilo, a pogledaj i na tog drugog anđela, jer to je Mihajlo.***“ Bili su tako veliki i prekrasni. Gospod je rekao, „***Sluškinjo, reci Mojim ljudima da anđeo Gavrilo i anđeo Mihajlo stvarno postoje.***“



Posle toga Gospod je rekao, „***Sluškinjo, dođi ovde, pokazaću ti bič.***“ Stigli smo na mesto gde sam videla da je Gospod izneo bič koji je imao tri kraja. Udario je njime po jednoj veoma velikoj stolici, i rekao, „***Sluškinjo ovo je za neposlušne, ovaj bič je za one koji ne žele da se pokoravaju Mojoj Reči. Budući da ne žele da se pokoravaju Mojoj reči, onda ću ih išibati ovim bičem, jer Ja karam one koje volim.***“ Videla sam kako je Gospod udario stolicu sa tim bičem, i rekla, „*Molim te Tata, nemoj me udariti tim bičem!*“ Odgovorio je, „***Sluškinjo, onda me slušaj, jer one koji me ne slušaju Ja disciplinujem.***“ (Otkrivenje 3:19 *Ja karam i kažnjavam sve koje volim; budi, dakle, revnistan i pokaj se.*)

Zatim me je Gospod odveo na dragoceno mesto, divno mesto, gde sam videla još kruna od zlata. Ali te krune su već imale imena napisana na njima, i bile su pune perli! Gospod je rekao, „**Pogledaj sluškinjo, ova kruna ovde je za Mog slugu Yiye Avila, a ova druga je za Mog slugu Artura Garsiju.**“ Krune su bile prekrasne! Na jednoj kruni je pisalo „**Aida Vadillo**“, na drugoj „**Miguel Duran**“, a na drugoj „**Armando Duran.**“ „*Gospode mogu da vidim i dodirnem sve krune tvojih slugu.*“ Videla sam isto tako i krune za „**Pabla Pintadoa**“, i „**Nahuma Zamudia.**“

Gospod je rekao, „**Sluškinjo, dozvoljavam ti da vidiš krune Mojih slugu koji rade u Mom vinogradu. Ja imam velike nagrade za Moje sluge koji propovedaju Moju reč.**“ Videla sam na hiljade i hiljade kruna, sve sa imenima napisanim na njima.

Dodirnula sam jednu krunu, ali sam videla da je ta kruna počela da gubi sve drago kamenje sa sebe. „*Gospode! Ne dozvoli da ovo bude moja kruna!*“ Gospod je rekao, „**Gledaj sluškinjo, to se događa sa onima koji ne žele više da rade u Mom vinogradu, sa onima koji odluče da Mi radije okrenu leđa nego da Me slave. Gledaj sluškinjo, to se događa sa njihovim krunama.**“ ([Otkrivenje 3:11](#))

Zatim me je Gospod odveo na drugo divno mesto, gde sam videla mnogo ljudi koji su spavali. Imali su na sebi potpuno bele haljine. Rekla sam, „*Gospode, ko su ovi ljudi?*“ Gospod je odgovorio, „**Gledaj sluškinjo, svi ovi ljudi su oni koji su umrli na Zemlji, i sada se ovde odmaraju u raju, i kada Ja naredim da se oglasi truba, oni koji su umrli prvi će vaskrsnuti a zatim oni koji su na Zemlji.**“ Bilo je toliko mnogo ljudi, i njihova odeća je bila tako bela. ([1 Solunjanima 4:16-17](#))

Niko ni sa kim nije razgovarao, samo su spavali, vrlo dubokim snom. I Gospod mi je rekao, „*Sluškinjo oni se odmaraju, ali kada truba zatrubi, oni će prvi vaskrsnuti, a zatim će oni koji preostanu na Zemlji biti uzneti zajedno sa njima da budu sa Mnom. Onda ćemo moći da slavimo Venčanje Jagnjetovo.*“

[KRAJ]

Žanet Balderas Kanela